

LXXV.

Forslag til Lov,

indeholdende

nogle Tillægsbestemmelser til Loven af 4de April 1855 om Løsning af Sognebaandet.

(Eller: Forslag til Lov angaaende en Udvidelse af den folkekirkelige Sognefrihed.)

(Indbragt i Landstinget af den 3die Landstingsmand for 11te Kreds (V. S. Ch.))

Den ved Loven af 4de April 1855 om Løsning af Sognebaandet givne Frihed med Hensyn til Valg af Sjølesørger udvides saaledes, at dette Valg, uden at være bundet til de i Embede værende Sognepræster, uhindret skal kunne falde paa enhver ordineret Mand i Folkekirken.

§ 1. Det skal herefter være enhver theologisk Candidat i Folkekirken tilladt, naar han har fyldt sit 30te Aar, at erholde Ordination som Præst, uden først at have modtaget nogen geistlig Bestikkelse.

§ 2. Naar Hønsfædre i een eller flere Sognemenigheder forene sig om at antage en ordineret Mand uden geistlig Bestikkelse til deres Præst og Sjølesørger, da skal en saadan fri, men til Folkekirken hørende, Menighed kunne benytte Kirken i de respective Sogne til sin Gudstjeneste paa de Løder, der ikke holdes Gudstjeneste af Sognemenigheden.

§ 3. Samme Afgang til Sogneskirkens Benyttelse skal Folke Kirkens Minister kunne bevilge en fri Menighed, der har sluttet sig til Sognepræsten i et andet Sogn.

§ 4. Præsten for en saadan fri Menighed inden for Folke Kirkens Omraade maa selvfølgelig holde sig denne Kirkes Ritual og Alterbog samt øvrige Love og Anordninger, forsaavidt de ere forenelige med Menighedens frie Stilling, efterrettelig. Over de i Menigheden

indtrufne Fødsler og Dødsfald og de i samme udførte ministerielle Forretninger fører han en paa sædvanlig Maade autoriseret Ministerialbog, efter hvilken retsgyldige Attester af ham kunne meddeles. Forøvrigt forholdes i denne Henseende efter §§ 3 og 4 i Loven af 4de April 1855 om Løsning af Sognebaandet.

§ 5. Samtlige i et Stift værende frie folkekirkelige Menigheder staae som saadanne under Tilsyn af Stiftets Biskop og visteres særskilt.

§ 6. Naar en Sognepræst troer ikke at turde meddele et Medlem af Sognemenigheden den hellige Nadver eller udføre en af eller for dette Medlem begjært kirkelig Embedshandling, da skal han betimelig tilkjendegive den Paagjældende sin Vægring og, om det af denne forlanges, skriftlig meddele ham de Grunde, hvorpaa han støtter denne sin Vægring; og kan den Paagjældende med denne Meddelelse henvende sig til en anden Præst for at lade sig betjene af ham, eller til Biskoppen for at fremføre sin Klage, dersom han mener sig forurettet.

§ 7. I fornødent Fald indstilles Sagen til Ministeret.

§ 8. Naar Medlemmer af en Sognemenighed søle sig besværede i Samvittigheden ved at deeltage i den almindelige Communion og ønske at communicere særskilt, bør Sognepræsten være